

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110143579 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по **чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД** за сумата 4762,40 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско” обезщетение за две застрахователни събития, настъпили на 05.12.2018 г. в гр. София и осъдителен иск по **чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за сумата от 1496,75 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 31.07.2020 г. до 31.07.2023 г.

Ищецът ЗАД „Армеец“ АД твърди, че на 05.12.2018 г. в гр. София, при движение по ул. „Дамяница“, след кръстовището с бул. „Цар Борис III“ по посока на ул. „Любляна“, на моста на ул. „Войводина могила“, в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“, е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при него лек автомобил марка „Мерцедес Е 350“, рег. № в размер на 2349,43 лева, като в този размер твърди да е включено изплатеното застрахователно обезщетение от 2339,43 лв. и 10,00 лв. ликвидационни разноси по обработка на щетата. Твърди, че причина за настъпване на застрахователното събитие е попадането на автомобила в необозначена, непокрита и небезопасна дупка на пътното платно. Сочи, че дупката била покрита с вода, като автомобилът получил увреждане на предна лява гума и джанта.

Твърди се освен това, че минути по-късно, на 05.12.2018 г., автомобилът, продължавайки движение на собствен ход за прибирането му за ремонт, на кръстовището на ул. „Дамяница“ с ул. „Любляна“, в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“, отново настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при него лек автомобил марка „Мерцедес Е 350“, рег. № в размер на 2412,97 лева, като в този размер твърди да е включено изплатеното застрахователно обезщетение от 2402,97 лв. и 10,00 лв. ликвидационни разноси по обработка на щетата. Твърди, че причина за

настъпване на застрахователното събитие е попадането на автомобила в необозначена, непокрита и небезопасна дупка на пътното платно. Сочи, че дупката била покрита с вода, като автомобилът получил увреждане на предна дясна гума и джанта, подкалник и други части на автомобила, описани в съставен опис на щетата. Сочи, че била заплатена и сумата от 50 лева за репатриране на автомобила.

Счита, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на пътя. Счита, че с плащане на застрахователното обезщетение в негова полза е възникнало регресно вземане в размер на платената сума, поради което претендира същата, заедно със законната лихва от предявяване на исковата молба до погасяване на задължението. Твърди, че ответникът е получил регресна покана, но не е изпълнил задължението си. Претендира и лихва за забава за период от три години преди подаването на исковата молба. Претендира разноски.

Ответникът Столична община оспорва иска, като твърди, че не се установявало да е налице застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка; че липсват годни доказателства, от които да се направи извод, вредите са настъпили от описаното събитие; възразява срещу доказателствената стойност в съставените от водача на МПС протоколи за ПТП; отрича получаването на регресна покана за заплащане на обезщетението. Прави възразение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил. Моли съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По иска по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: 1/ наличието на **валиден договор за имуществено застраховане** между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на **виновно и противоправно поведение** на лице, за което **отговаря ответникът**/бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на пътя/, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3/ в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е **изплатил** на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже погасяване на дълга.

Видно е от приетата по делото комбинирана застрахователна полица № 0306C014806 от 22.08.2018 г., че между ЗАД „Армеец“ АД, в качеството му на застраховател, от една страна, и П. Р. Р., в качеството му на застрахован, от друга страна, бил сключен договор за застраховка Каско и Злополука. Застрахованият лек автомобил е процесният такъв марка „Мерцедес Е 350“, рег. № със срок на застрахователно покритие от 00:00 часа на 23.03.2018 г. до 24:00 часа на 22.03.2019 г.

Приет по делото е протокол за ПТП от 05.12.2018 г., съставен в 18:20 часа от Николай Николов – мл. автоконтрольор при ОПП – СДВР, в който е констатирано, че по данни на водача П. Р. Р., същият се движил по ул. „Дамяница“, като след

кръстовището с бул. „Цар Борис III“ по посока на ул. „Любляна“, на моста на ул. „Войводина могила“, попаднал в несигнализирана и небезопасна дупка. Посочени са и щетите в съставения протокол – предна лява гума, джантата, и др.

С подадената декларация и уведомление - декларация от 05.12.2018 г. П. Р. Р. поискал от ищцовото дружество изплащане на застрахователно обезщетение за претърпяната щета, като описал същия механизъм на ПТП, посочен и в съставения протокол, а именно – попадане в дълбока дупка, пълна с вода.

Видно от данните по делото при ищцовото дружество е образувана щета № 10018030133838, по която са изготвени два доклада и опис-заключение, като е определено обезщетение в общ размер от 2339,43 лева. От приложените по делото два броя преводни нареждания за кредитен превод от 25.01.2019 г. се установява, че сумата от 540,95 лева е преведена по сметка на застрахованото лице П. Р. Р., а сумата от 1798,48 лева на официалния сервиз „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД.

Приет по делото е и протокол за ПТП от 05.12.2018 г., съставен в 18:50 часа от Николай Николов – мл. автоконтрольор при ОПП – СДВР, в който е констатирано, че по данни на водача П. Р. Р., на кръстовището на ул. „Дамяница“ с ул. „Любляна“ попаднал в несигнализирана и небезопасна дупка. Посочени са и щетите в съставения протокол – предна дясна гума, джантата, и др.

С подадената декларация и уведомление - декларация от 05.12.2018 г. П. Р. Р. поискал от ищцовото дружество изплащане на застрахователно обезщетение за претърпяната щета, като описал същия механизъм на ПТП, посочен и в съставения протокол, а именно – попадане в дълбока дупка, пълна с вода.

Видно от данните по делото при ищцовото дружество е образувана и втора щета с № 10018030133837, по която са изготвени два доклада и опис-заключение, като е определено обезщетение в общ размер от 2402,97 лева. От приложените по делото два броя преводни нареждания за кредитен превод от 18.01.2019 г. се установява, че сумата от 490,95 лева е преведена по сметка на застрахованото лице П. Р. Р., а сумата от 1912,02 лева на официалния сервиз „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД.

Приета по делото е и фактура № 575/18.12.2018 г., издадена от „М и М Ауто 96“ ЕООД, от която се установява, че на лицето П. Р. Р. е предоставена услугата репатриране на автомобил до Силвърстар - Княжево на 06.12.2018 г., за което е заплатена сумата от 50 лева.

До ответника била изпратена регресна покана по процесните две щети за възстановяване на платената сума от 2412,97 лева с включени ликвидационни разноски по щета с № 10018030133837 и сумата от 2349,43 лева с включени ликвидационни разноски по щета № 10018030133838. Регресната покана била връчена на ответника на 27.02.2019 г. видно от извършеното отбелязване /л. 86/.

По делото са представени съставени протокол за ПТП от органите на МВР, въпреки че с оглед разпоредбата на чл. 6, т. 4 от Наредба ІЗ-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информиране между МВР, КФН и Информационния център към ГФ, при повреда на МПС, която не е причинена от друго ППС, мястото на произшествието не се посещава от органите на МВР – „Пътна полиция“ и не се съставят документи за настъпилата повреда.

Механизмът на ПТП се установява от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на водача на увредения автомобил П. Р. Р. Същият потвърждава, че на през 2018 г. управлявал процесния лек автомобил марка „Мерцедес Е 350“, рег. № както и че в района на бул. „Цар Борис III“ по посока ул. „Любляна“ в гр. София претърпял процесните две ПТП като попаднал в дупки на пътното платно. Сочи, че в един и същи ден уцелил повече от една дупка, тъй като в

района имало много такива. Колата подскочила силно, като си спомня, че пертърпял две ПТП-та в кратък период от около 20-30 мин. Сочил, че удостоверил случилото се в подадените от него уведомления за ПТП. Уведомил по телефона застрахователя, както и сигнализирал органите на МВР.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, като счита същите за логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Механизмът на ПТП се потвърждава и от приетите по делото декларации и уведомления - декларации за изплащане на застрахователно обезщетение и протоколи за ПТП с начертани схеми на увреждането, взети предвид от вещото лице по приетата САТЕ, която установява причинната връзка между този механизъм и настъпилите вреди на автомобила. Поради изложеното съдът приема, че на описаните в исковата молба места са били налице неравности на пътя – дупки на пътното платно, необозначени по начин, позволяващ избягването им.

Не се доказва възражението на ответника, а именно настъпилото ПТП да е съпричинено от водача на застрахованото МПС, тъй като Столична община, чиято е тежестта, не доказва, че поведението на водача на МПС не е било съобразено с конкретната пътна обстановка.

От представената застрахователна полица се установява, че към датата на ПТП е съществувало валидно правоотношение по застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на увредения автомобил. Застраховката на процесния лек автомобил е сключена при условията на клауза „Пълно каско“ – /Глава трета – „Покрити рискове“ от Общите условия/, при която покрит риск е пътнотранспортно произшествие, каквото е налице в настоящия случай. Ето защо реализираните ПТП представляват покрити рискове от процесната застраховка.

Налице е основание за възникване на регресното право в размер на платеното застрахователно обезщетение. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП задължен да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответникът. Задължение на същия съобразно чл. 13 ЗДвП е било и да означава неравността на пътя с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по необезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на двете реализирани ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите застрахователни събития. Според заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е в размер на 2474,57 лева по щета № 10018030133838 и 2557,90 лева по щета № 10018030133837. Съдът кредитира

експертното заключение като пълно, обективно и компетентно изготвено.

Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, а в случая - в размера на плащането – 2412,97 лева по щета № 10018030133838 с вкл. ликвидационни разноски от 10 лева и 2349,43 лева по щета № 10018030133837 с вкл. ликвидационни разноски от 10 лева.

Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде изцяло уважен.

По иска по чл. 86 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се установи както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период.

Съдът формира правни изводи за наличие на главен дълг в размер на сумата от общо 4762,40 лева. Задължението на делинквента /на лицето, което отговаря за него/ към застрахователя е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Ирелевантен е и моментът на извършеното плащане, което има значение само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава /моментът на настъпване на изискуемостта не съвпада с момента на забавата/. Покана е отправена до ответника и получена от него на 27.02.2019 г. /видно от извършеното отбелязване – л. 86 от делото/. Лихва за забава не се претендира от момента на връчване на регресната покана, а за период три години преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. За процесния период от 31.07.2020 г. до 31.07.2023 г. размерът на мораторната лихва, определен от съда върху установения размер на главница по реда на чл. 162 ГПК и посредством онлайн калкулатора, достъпен на интернет сайта на Национална агенция по приходите: https://nraapp02.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp, възлиза на сумата от 1496,75 лева. Искът е предявен за същия размер, поради което следва да бъде уважен в пълен размер.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 740,37 лева съобразно направеното искане в проведеното открито съдебно заседание на 14.12.2023 г., от които: 250,37 лева държавна такса, 40 лева усвоен депозит за разпит на свидетел, 350 лева възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ 000696327, гр. София, ул. „Московска“ № 33 да заплати на „ЗАД Армеец“ АД, ЕИК 121076907 сумите от:

- **4762,40 лева** на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД, представляваща регресно вземане за изплатено по договор за застраховка „Каско“ и „Злополука“ за лек автомобил марка „Мерцедес Е 350“, рег. № обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 05.12.2018 г. около 16:00 ч. в гр. София, за което е образувана щета при ищеца под номер 10018030133838 и за застрахователно събитие, настъпило на 05.12.2018 г. около 16:12 ч. в гр. София, за което е образувана щета при ищеца под номер 10018030133837, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба –

03.08.2023 г. до окончателното ѝ погасяване;

- **1496,75 лева** на осн. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, представляваща лихва за забава за периода от 31.07.2020 г. до 31.07.2023 г.
- **740,37 лева** на осн. 78, ал. 1 ГПК, представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____